

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. 5. 2020 v Mostě v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Tampové a přísedících Jiřiny Barešové a Blaženy Vodrážkové,

takto:

Obžalovaný [redacted], narozený [redacted] v [redacted], dělník, státní občan [redacted]
doručovací adresa [redacted]

je vinen, že

od května 2017 do 25. února 2019 v bytech na různých adresách v Mostě, které společně obývali, fyzicky i psychicky napadal svoji družku [redacted], narozenou [redacted] kterou opakovaně, většinou bezdůvodně či z banálních důvodů, bil, a to úderý otevřenou dlaní i pěstí do celého těla včetně hlavy, kopal ji do celého těla, zakazoval jí styk s příbuznými, zamykal ji doma, slovně ji napadal vulgárními výrazy, vyhrožoval jí zabitím a ohrožoval ji nožem, přičemž jí ve dvou případech nožem píchl, a to v srpnu 2017 do stehna nad kolenem a v dubna 2018 do předloktí ruky, čímž jí v obou případech způsobil bodnou ránu o velikosti 1cm, zakázal jí vyhledat lékařské ošetření a nedovolil jí odejít z bytu, tohoto napadání se dopouštěl i v průběhu dvou těhotenství poškozené, přičemž poškozenou začal takto napadat v květnu roku 2017 v [redacted] ul. [redacted] [redacted], ve společném bytě, kdy přistoupil k poškozené, tuto přitlačil ke zdi a ačkoliv byla ve vysokém stádiu těhotenství, tak ji uchopil pod krkem a začal škrtit, celou dobu jí vyhrožoval zabitím a dále jí opakovaně udeřil rukou sevřenou v pěst do obličeje, čímž jí způsobil drobnou tržnou ránu na rtu, se kterou poškozená nevyhledala ze strachu z obžalovaného lékařské ošetření a věc ani neohlásila na Policii ČR

a jednání obžalovaného vyvrcholilo dne 25.2.2019 přibližně ve 21:00 hod. po cestě z návštěvy domů do společného bytu v [redacted], kdy obžalovaný poškozenou po slovní rozepři ohledně přepsání jejího peněžitého příspěvku v mateřství na jeho osobu fyzicky napadl, a to tak, že ji opakovaně udeřil rukou sevřenou v pěst do oblasti obličeje a dalších částí těla, v

útoku pokračoval i po příchodu do bytu, kde při hádce s poškozenou rozbil skleněnou výplň dveří a v útoku na poškozenou pokračoval i v době, kdy tato seděla se společným nezletilým synem nezl. [REDAKCE] narozeným [REDAKCE] na sedačce, obžalovaný si k poškozené přisedl a ohnal se po ní rukou, kdy zasáhl loktem nezletilého syna do oblasti hlavy, po čemž syn začal plakat, což obžalovaného ještě více rozčílilo a začal jak poškozené, tak i jejich synovi vyhrožovat, že je všechny zabije, čímž v poškozené vzbudil důvodnou obavu, že své výhrůžky vykoná,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 80 odst. 1,2 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění na dobu **3 (tří) roků**.

Podle § 229 odst. 1 tr.ř. se nezletilý poškozený [REDAKCE], narozený [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresnímu soudu v Mostě byla dne 5. 11. 2019 podána obžaloba pro jednání popsané shora nesoucí znaky zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr.zákoníku. Senát okresního soudu věc projednal v hlavním líčení konaném ve dnech 5.3.2020 a 29.5.2020. Obžalovaný se nacházel od 17.1.2020 do 6.2.2020 ve vazbě.
2. Zjištěný skutkový stav vychází zejména z výpovědi pošk. [REDAKCE], sv. [REDAKCE], výslechů znalců a důkazů listinných.
3. Obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že se žalovaného jednání nedopustil, s poškozenou žil jako druh a družka, občas se hádali. Uvedl, že se seznámili na přelomu roku 2016/2017 přes sociální síť, když žil v [REDAKCE]. Věděl, že je těhotná a přestěhoval se za ní někdy před Vánocemi 2016. Bydleli asi měsíc u jejích rodičů, pak si vzali byt v [REDAKCE]. On pracoval v [REDAKCE]. Poškozená neuměla hospodařit s penězi a toulala se. Zjistil, že neplatila nájem. Dávala peníze svým rodičům. Asi po roce se přestěhovali na chvíli k rodičům poškozené, a pak do ulice [REDAKCE]. V červenci 2017 poškozená porodila dceru, začala brát dávky. Ona chodila ke svým rodičům a on na ni čekal. Odešla na 12 dní. Zjistil, že není placený nájem. Neví, proč nájem neplatil sám. Neměl účet. Byt v ul. [REDAKCE] zaplatila poškozená, protože on měl zdravotní problémy a musel odejít z práce. V [REDAKCE] pracoval asi 3-4 měsíce. Pak ho propustili kvůli zdravotním problémům. Pak asi 2 měsíce pracoval v [REDAKCE]. Propustili jej, protože nebyla práce. Pak se vrátil do [REDAKCE]. V zaměstnání skončil, protože poškozená byla těhotná a bála se být doma sama. Výplatu si vybíral hotově v bance. Když s poškozenou bydlel v ul. [REDAKCE], tak mezi nimi nebyly žádné problémy. Ke konci mu lhala o penězích, které jí dával na nájem. Jen se hádali, fyzicky ji nenapadl. V té době se narodil syn, ona utekla na 12 dní k rodičům. Volal mu majitel bytu, že je třeba zaplatit nájem. Odešel k příbuzným do [REDAKCE]. Ona potřebovala podepsat nějaký papír kvůli dávkám, tak se vrátil. Asi týden bydleli u kamaráda [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pak zařídili nějaký laciný byt v [REDAKCE], kde byli asi týden. On s poškozenou nechtěl být, ona ho prosila, aby s ní zůstal. Pak ho šla udat. Dostal zákaz vstupu do bytu. Bydlel u kamaráda [REDAKCE] a chodil do práce. Dával jí peníze. Poškozená ovlivňovala sv. [REDAKCE], aby vypovídala v její prospěch. Pokud jde o zranění poškozené, tak on jí nožem nebodl. Nebil ji,

nekopal ji v době, kdy byla těhotná, neškrtil ji. Bili se v rodině poškozené. Pokud měl poškozenou bít v době, kdy měla na ruce syna, a on ho měl udeřit do hlavy, tak to nebylo. Udeřil ho nechtěně, protože se leknul. Poškozená se přitom bouchla hlavou o skříňku. Pak uklízeli sklo z rozbitých dveří a poškozená se pořezala. Při rodinných oslavách jej příbuzní poškozené zbili. Ona na něho nikdy policii nevolala. Pokud mu bylo z výpovědi v přípravném řízení přečteno, že utíkal před policií, tak to potvrdil. Bylo to proto, že byl v pátrání slovenské policie kvůli neplacení výživného na děti. Ránu na noze si poškozená způsobila o skleněný stůl, který měli v obývacím pokoji. On chtěl, aby šla na ošetření, ale ona nechtěla. Nezakazoval jí chodit s dětmi k doktorovi. Dcera poškozené ale neměla pojištění. Zub se jí ulomil, když upadla venku na ledu. Poškozená se o stůl poranila tak, že padala s dcerou, on do ní lehce strčil, aby neupadla a ona spadla na sedačku. On má staré poranění ruky, nemůže s ní hýbat, nemohl poškozenou strčit silou. Popřel, že by na jednání na magistrátě na oddělení OSPOD uváděl, že se s poškozenou fackují.

4. Poškozená [REDAKCE] slyšena jako svědkyně vypověděla, že se s obžalovaným seznámila přes FB v době, kdy byla těhotná. Psali si asi 3 měsíce, on poté přijel do [REDAKCE]. Tři měsíce bydleli u její matky, pak si vzali pronájem v [REDAKCE]. Zde bydleli, soužití bylo půl roku normální. První incident byl asi v květnu 2017, byla těhotná s dcerou v 6-7 měsíci. Rodiče jí připravili narozeninovou oslavu, popíjelo se. Když odcházeli domů, tak obžalovaný se rozzuřil, viděla to prvně, začal házet s nábytkem. Pak ji napadl, chytil pod krkem a říkal, že ji zabije. Jak házel s nábytkem, tak sousedi zavolali policii. Když přišla policie, obžalovaný utekl nahoru do patra. Policisté ho přivedli a ptali se, zda jí ublížil. Byla od krve, ale odmítla pomoc. Nyní po rozchodu si uvědomila důvod hádek. Byla to jeho přechozí rodina. Telefonoval si pořád se svou bývalou manželkou a s dětmi. Ta mu něco řekla, pohádali se, tak si ty nervy vybíjel na ní a dceři. V srpnu 2017 pozdě večer ji píchнул nožem. Držela dceru v ruce, uspávala ji. Obžalovaný si něco psal s bývalou ženou, asi ohledně dětí. Z ničeho nic se rozeběhl do kuchyně, vzal nůž, píchl ji do nohy. Křičela, co to udělal, stříkala krev. Šla do koupelny, osprchovala se a chtěla zavolat záchranku. On to odmítl, nechtěl, aby to řešila policie. Tak na ošetření nešla, on to zavázal. Nikomu to neřekla. Obžalovaný druhý den ráno volal své švagrové do [REDAKCE] a říkal jí, že poškozenou píchl nožem a smál se. Ona mu na to odpověděla, že je blázen a proč to udělal. Poté to bylo normální, chodil do práce, přišel, hrál automaty. Z jeho výplaty nic neměla. Brala mateřské dávky a dávku hmotné nouze na bydlení. Z toho platila nájem, koupila něco pro děti a zbytek jí vzal z peněženky a hodil do automatu. Když neměla na nájem, musela říkat majitelce bytu výmluvy, že ztratila peněženku apod. Pak je z bytu vyhodili. Ještě předtím ji píchнул do ruky. To byli na návštěvě u matky, přijela na návštěvu rodina ze [REDAKCE]. Chtěla obžalovaného představit příbuzným. On se tam opil a bála s ním jít domů, protože věděla, že zase něco bude. Měla strach. Když bral léky, tak to nebyl on a pak řekl, že neví, co udělal. Když mu říkala, že ji píchнул, tak to popíral. Jednou chtěl skočit z okna, že se zabije. Stáhla ho dolů z okna, ale on vzal nůž, zase ji chtěl bodnout. Bránila se o dveře, bylo tam sklo, on rozkopnul dveře, které na ni spadly. Šel na ni s nožem a říkal, že ji zabije. Pořád říkal, že zabije její rodinu. Bratr se s ním na oslavě popral, protože na ni byl před rodinou sprostý. Rodiče pak obžalovaného vyhodili z bytu. Šli domů, on měl nervy, že ho bratr napadnul a vylil si to na ní. Šel pro nůž, rozeběhnul se, holku měla na sedačce. V momentě, kdy viděla, že jde s nožem, dceru odhodila od sebe a on ji píchнул do ruky. Ani to necítila. Poté chtěl, aby se sebrala a odešla k její rodině, že zabije celou rodinu. Začalo to asi ve 21.00 hodin a trvalo až do rána, nadával slovně, dával třeba i pěsti. Nůž odhodil, nemohl ho najít, tak dceru odstrčila na postel. Pak si sednul a dělal, jakoby se nic nestalo. Byl to jiný člověk. Šel spát, ráno vstal a nevěděl, co se stalo. Nikomu to neřekla. Nevěděla, co má dělat. Bála se to říct rodině. Chtěla od něho utéct. Připravila si věci, nikam ji nepustil. Bála se, že když uteče a půjde k matce, tak on tam přijde, protože ví, že nemá kam jinam jít. Incidenty se ale stupňovaly, on si víc a víc dovoľoval. Když převzala mateřskou, nic z toho neměla. Prebrala si ji na poštu a on si ji vzal. Děti prakticky nic neměly. Musela chodit k mámě se litovat, aby pomohla dětem. Máma s tátou to poznali až ke konci, když už nemohla. Na Nový rok v lednu od něho utekla a on rodině udělal velké haló. Řekl něco sprostého mámě a nejmladší bratr se do něho

pustil. Měla syna, kterému byl asi týden, syn se rozbrečel, a když obžalovaný viděl, že se syn rozbrečel, začal tam dělat paniku v bytě, házel s nábytkem, nejstarší bratr ho držel. Máma se lekla, vzala dceru v pyžamu a utíkala s ní přes ulici ke známým. Nevěděla, co má dělat, bratr ji poslal z bytu ven s tím, že s obžalovaným žít nebude. On je všechny z bytu vyhodil. Zavolał policii, ať holku od matky odeberou a přivedou ji zpět domů. Dělal, že se nic nestalo. Vyndala syna z postýlky, obžalovaný se rozeběhnul a dal jí pěstí. Byla od krve, měla vylomený zub. Sousedí volali policii. Když přijeli policisté, obžalovaný ji odstrčil a začal mluvit on, že ho bratr napadnul. Oni o tom případě nic nevěděli. Je pravda, že se měla jít ukázat, že byla od krve. Nešla, protože ji odstrčil, měla v ruce syna, nešlo to k němu jít. Chtěl dceru zpátky domů. Musela jít proti svým rodičům. Když bratr přivedl dceru, řekla si, že už s obžalovaným nebude, že se už nezmění. Nekoukala na sebe, co jí zbylo, co si prožila, ale trpěly už i děti. 1. ledna obžalovaný usnul, sebrala děti, vzala pár kusů oblečení, napsala bratrovi, ať dole čeká. Proč by měla být mlácená s dětmi. Utekla. Je hrozné o tom mluvit, nechce na to vzpomínat, je ráda, že už s ním není. Vzala si jenom pár věcí, děti oblékala na chodbě. Šla k matce. Obžalovaný přišel k matce, volala policii. Policisté mu vysvětlili, že s ním nechce žít. Když šla odevzdat byt, byla to hrůza, všude krev, nepořádek. K obžalovanému se ale vrátila, to byla velká chyba. Nechtěla vychovávat děti sama. Říkala si, že když se k němu vrátí, snad se změní. Neměli bydlení. Pár dní byli u kamarádky [REDAKCE]. Vzala si byt u stovek. Tam bydleli 4 – 5 dní, ale proběhl ten samý život, který měli předtím. V bytě nešla elektřina, a tak dceru dala k mámě. Asi 3. den na ni vzal šroubovák. Přišli z návštěvy u tety, což bylo asi 20.30 – 21.00 hodin. Cestou od bloku [REDAKCE] až dolů k bytu ji mlátil. Chtěl na sebe napsat mateřské dávky. Protože neměl práci, neměl trvalé bydliště. Na přechodný pobyt v ČR není nárok. Chtěl, aby mu udělala trvalý pobyt, napsala na něho mateřskou, přídavky, aby on něco v České republice měl. Řekla, že se stará o děti ona, on to nechtěl uznat, začal ji mlátit, ani s ním nechtěla jít dovnitř, ale zatáhl ji do výtahu, kde ji začal mlátit pěstí. Když přišli do bytu, sednul si a říkal, že má na něho napsat mateřskou, jinak že ji zabije. Syna měla v peřince, on ho chytil a hodil s ním, syn se rozbrečel, a když ho zvedla, obžalovaný mu dal loktem do hlavičky. Syn byl celý modrý, lekla se, třásla s ním, on nemohl popadnout dech. Když s ním zatřásla naposledy, dech mu naskočil, syna položila. Obžalovaný vzal umělou lahev od pití, hodil ji do skla dveří. Chtěla po obžalovaném, aby to uklidil, vzal koště a z boku ji praštil, byla samá modřina. Obžalovaný se rozeběhl, že ji zabije, protože nechtěla říct „dám na tebe mateřskou“. Na chodbě bylo nářadí, on vytáhnul šroubovák a chtěl ji bodnout. Byla tma, odstrčila ho, šroubovák mu vypadl z ruky. Bála se a rozhodla se, že s ním nebude. Poté bylo vše zase normální, šli spát. Ráno vstali, dala si doklady do bundy, obžalovaný to zjistil. Ráno volala lékařka, proč nechodí s dětmi na prohlídky, že syn potřebuje očkování. Domluvila se, že v 11.00 hodin přijde. Říkala to obžalovanému, že dítě potřebuje lékaře, on se bál, že uteče. Zamkl ji. Doklady, které si dala do bundy, vyndal. Nepustil ji samotnou, šel s ní. Říkala, že tedy nepůjdou k lékaři, protože chtěla utéct. Myslela si, že od doktorky uteče, nahlásí to. Šli k tetě paní [REDAKCE]. Tetě řekla, že obžalovaný má její doklady. Obžalovaný u tety mluvil o tom, že chce mateřskou. Teta ji vzala do spolku pro menšiny vedle [REDAKCE]. Nevěděla, že teta volala jejím rodičům, aby tam přišli. Musela vyplnit registraci, k čemuž potřebovala doklady, které jí obžalovaný předal, pak mu je musela vrátit. Za registraci dostali nějaké potraviny. Požádala obžalovaného, aby mohla jít za matkou, s čímž souhlasil. Cestou spadla na zem, brečela a žádala matku o pomoc. Máma jí poradila, aby šla za paní [REDAKCE] a zavolali policii. Ten den ztratila mléko. Syn neměl sunar, pleny, prostě nic. Matka vše nakoupila. Ona si zajistila lékaře. Byla u matky 4 – 5 měsíců, poté šla do práce, vzala si byt a konečně žije.

5. Chtěla by uvést, že byla přítomna tomu, když obžalovaný vztáhl ruku na vlastní matku, která k nim přijela na návštěvu. Bydleli v ulici [REDAKCE] přijela na návštěvu s postiženým bratrem obžalovaného. Když bratr dostal výplatu, tak mu ji obžalovaný vzal, zamkl je v bytě a šel s bratrem na zábavu. Byla krátce před porodem, měla strachy bolesti. Z bytu se nemohly dostat ven. Rodiče za ním šli na zábavu, aby šel domů. Přišel a napadl svojí matku, když ležela v posteli a spala. Nevěděla, jestli má bránit jeho matku nebo bratra [REDAKCE]. Obžalovaný ji také napadl na

návštěvě u [REDAKCE], ta to viděla, bránila poškozenou. Ví, že jeho otec pobodal matku obžalovaného. Začala s obžalovaným žít, když jí bylo 19 let, nikdy neměla vztah. Byla hloupá, těhotná. Obžalovaný již měl nějaký život za sebou. Jeho rodina ze [REDAKCE] volala, ať od něho odejde. On se chtěl usadit v České republice. Viděla rozsudek, že týral svoji ženu, že chtěl zapálit děti benzínem.

6. K dotazům uvedla, že spolu žili od prosince 2016 do roku 2019. Po půl roce soužití se vztah změnil, obžalovaný začal být násilnický. Od května 2017 po celou dobu zbytku soužití se obžalovaný choval násilnický. Vysvětluje si to tím, že si na ní vyléval frustraci z předchozího vztahu. Fyzickému napadení byla přítomna [REDAKCE], její přítel [REDAKCE] Policii volala v květnu 2017, to ale nic nenahlásila, dále na Silvestra a poté v únoru 2019, kdy došlo k vykazání. Dcera měla poranění zubu, to se stalo, když upadla venku. Druhý den zjistila, že dceři chybí zub. Se synem nechodila k lékaři, protože on je po otci [REDAKCE] a neměl pojišťovnu, musí mu vyřídit doklady, aby měl trvalý pobyt. Na toto se čeká dlouho. Pokud jí bylo předestřeno, že obžalovaný uvádí, že pracoval, dával jí peníze na nájem a ona z toho platila nájem svých rodičů, tak to popřela. Je pravda, že obžalovaný pracoval, ale výplatu hned utratil v automatech, kupoval si vodku. Do bytu nic nekoupil. Žila pouze z té mateřské, a tu jí bral. Uvědomuje si závažnost své výpovědi, řekla pravdu. Když bydleli v ulici [REDAKCE] měli tam stůl, který byl ze shora dřevěný, vespod bylo sklo a dole byl zase dřevěný. O sklo stolu se nikdy neporanila, sklo bylo uprostřed. Když ji obžalovaný bodl do nohy a viděl krev, nůž pustil z ruky. Obžalovaný nůž držel v pravé ruce. Při útoku stál. K dotazu, jak se trefil do nohy, uvedla, že ho odstrkávala a prosila, ať ji nechá. On že ne, že ji zabije, měl vykulené oči. Pak se omlouval, že to takhle nechtěl a ráno volal své švagrové a vychloubal se tím. Zranění ukazovala [REDAKCE]. Z rodiny to nikomu neukazovala. Popřela, že by psala současné přítelkyni obžalovaného, že je to její muž, má přítele. Soužití neukončila, protože měla strach. Jak mohla utéct, když zamykal dveře. Také chtěla mít rodinu. Kdyby byla žena, která podvádí, tak si zaslouží dostat, ale aby ji bil neprávem, plival na ni a sahal i na děti, tak to není normální. To, co před soudem říká, je pravda, trvá si na tom a chce, aby byla spravedlnost. Když byl obžalovaný ve vazbě, tak jí jeho rodina vyhrožovala.
7. Svědkyně [REDAKCE] matka poškozené, uvedla, že obžalovaný přišel ze [REDAKCE]. Nesouhlasila, aby s ním dcera žila, když má na [REDAKCE] dvě děti. Nějakou dobu bydleli u ní. Poté se přestěhovali na adresu [REDAKCE], a poté na [REDAKCE]. Dcera je pozvala na Silvestra, šla tam s manželem a mladším synem. Pan [REDAKCE] se opil, pral se synem a s manželem. Viděla, že je opilý a neví, co dělá. Všechno tam rozbil. Vzala vnučku [REDAKCE], malého jí nechtěl dát. Ten den tam dceru zbil. Vzala [REDAKCE] k sobě domů a obžalovaný na ni zavolal městskou policii, že mu ukradla dceru. Poté se s dcerou nestýkala. On nedovolil, aby k nim chodila. Poté se přestěhovali někam ke stovkám. S dcerou se potkala na charitě. Když ji viděla, byla v šoku, ona byla zničená, ubohá. Dceři řekla, ať jde s ní. Ona cestou říkala, že je fyzicky napadána, s obžalovaným moc trpí. Volala paní [REDAKCE] z charity, které to řekla a ta to nahlásila na policii. V průběhu jejich soužití si dcera nestěžovala. V roce 2016 pracovala v [REDAKCE], ze [REDAKCE] bere částečný invalidní důchod, 29.2. jí končila nemocenská. Manžel bere sociální dávky. Obžalovaný ani dcera jim finančně nevypomáhali. Manžel je nemocný, snaží se, aby vyžili. V květnu 2017 slavili narozeniny u nich v bytě. Pan [REDAKCE] se zase opil, nevěděl, co dělá. Manžel se synem mu říkali, aby přestal, nedělal doma bordel. Když odcházeli a viděli, že všechno rozbíjí, zavolali policii. Neví, jak to tehdy skončilo. Dcera k nim nechodila. Dcera podrobnosti jejich soužití tajila, bála se, nic neříkala. Později, když už s obžalovaným nebyla, jí dcera říkala, jak ji bil, píchal ji šroubovákem, fackoval. Ukazovala, že má nad kolenem znaky od šroubováku, na ruce měla ránu po noži. Tyto rány v dřívější době neměla. Dcera jí říkala, že když bydleli u stovek, tak malému dal pěstí do hlavy. Na Silvestra byla u toho, když obžalovaný zbil dceru.
8. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovaného i poškozenou zná, stýkala se s nimi po dobu tří let, byli sousedi v ulici [REDAKCE]. Chodili ke svědkyni každý den. Poškozená chodila pořád ke svojí matce. Když se u nich hádali, bylo to kvůli matce, že věčně byla pryč. Občas jí dal

při hádce facku. Obžalovaný se o její dceru staral, když se narodil syn, rozešli se. Ona jim nadávala, ať se nehádají, nevyhazovala je. Je pravda, že u ní na návštěvě byla i matka obžalovaného. Tehdy pili, obžalovaný byl opilý, nadával a řval tam na svojí matku. Dopadlo to tak, že oni odešli a jeho matka zůstala přes noc u ní. Nešla s nimi, protože s obžalovaným byli hodně pohádaní. Tehdy tam byl i jeho bratr [REDAKCE], také s ním se obžalovaný hádal. V době, kdy se hádali, se [REDAKCE] bála a byla stranou. Obžalovanému vadilo, že poškozená chodí za svojí rodinou a je sám. Ze začátku chodil do práce. K dotazu, jak to měli s financemi, uvedla, že co ví, tak kasu držel on a dohlížel na nájemné. Často byli bez peněz, ona peníze neměla. V době, kdy k nim chodili, již obžalovaný nepracoval. Poškozená snad brala dávku na bydlení. Neví, co měli mezi sebou, tenkrát jí obžalovaný řekl, že poškozená neumí hospodařit. Co ví, tak on byl opatrný kvůli placení nájmu. S jídlem to u nich bylo špatné, vypomáhala jim její rodina. Podle ní obžalovaný nevlastní dceru dobře vychoval, staral se, neublížil jí. Co se týče poškozené, věčně jí dával facku, pořád jí vyčítal mámu. Pak nastoupil do práce, ale dělal jenom 1 – 2 měsíce. O oslavě v květnu nic neví. Poškozená přišla druhý den ráno k ní a ukazovala nohu. Říkala, že jí obžalovaný bodnul nožem. Byl to šrám. Zranění bylo spíše zahojené. Že by ji mlátil hodně, to ne. Poškozenou před obžalovaným bránila. K fackám docházelo i v době druhého těhotenství. Poškozená nemohla chodit k matce, neví proč. Neví, zda obžalovaný poškozenou omezoval v kontaktu s rodinou, ona si k nim vždycky našla cestu. Obžalovaný u ní i bydlel. Neví, co přesně se odehrálo na Silvestra 2018, ona s přítelem odešli dřív. Obžalovaný pak přišel zbitý. Poškozená říkala, že se ho bojí, že už nemůže, že je vyčerpaná, že jí může udělat cokoli. Vyprávěla, že v jiném bytě, někde ve stovkách, se měla praštit o linku, že ji měl uhodit a také něco se stolem. Přišla, že ji měl praštit a ona se praštila o stůl. Pořád něco bylo, stěžovala si. Bála se o sebe a o děti, ale viděla, obžalovaný šel proti poškozené, proti dceři ne. Oni ráno přišli, poškozená odešla k matce a obžalovaný čekal na ni, než přijde, a poté trávili čas u svědkyně, i tam spali. Spíše to bylo tak, že byli s nimi než spolu. Nevadilo jí to. Obžalovaný v době výslechů na policii u ní bydlel a chtěl, aby řekla pravdu, aby nedržela s poškozenou, že ona všechno dělá proti němu. Řekla jenom to, co viděla. Poškozená se obžalovaného bála. V květnu šla upravit informace na policii na žádost obžalovaného. S paní [REDAKCE] nyní není ve styku. Ví o tom, že obžalovaný dvakrát hrál automaty. Jednou, když byla u nich, mu paní [REDAKCE] vyčítala, že prohrál peníze. Utratil výplatu. K dotazu, zda ji někdo nutil podávat nepravdivou výpověď, uvedla, že to nebylo nucení, ale přišla poškozená, že budou mít soud a řekla, ať mluví tak a tak, že ji bodnul. Neví o tom, že by [REDAKCE] brala drogy.

9. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že poškozenou zná od doby, co přijela ze [REDAKCE] což je 8 let. Začala žít s [REDAKCE] mají spolu syna. V době, kdy spolu začali žít, si obžalovaný nepřál, aby poškozená chodila ven. Chtěl, aby byla doma. Když bydleli v [REDAKCE] jednou tam přišla, měla malou dceru, které byly 3 – 4 měsíce. Poškozená měla na noze něco jako hnis. Měla černé průsvitné legíny. Ptala se jí, co to má, ona to nechtěla říct, aby neměla s obžalovaným hádky. Pak řekla, že on ji píchnul do nohy. Obžalovaný doma nebyl. Poté k nim nechodila. Pak se vídaly občas venku, když procházely, pozdravily se. Obžalovaný pracoval v [REDAKCE] Zda měli peníze a jak žili, neví. Po skončení vztahu jí poškozená říkala, že je ráda, že se to vyřešilo, on už je pryč a chce žít normálně. Ona říkala, že ji bil. Když ji bodnul do nohy, uvědomila si, že nemá cenu s ním žít. Nesvěřovala se, jak jí ubližoval. Říkala jenom o té noze, že se pohádali a on ji píchl nožem do nohy. Měla strach hlavně o dceru, že to udělal, když ji měla na ruce. Poškozená neměla jinou přítelkyni než ji. Obžalovanému se to nelíbilo. Po dobu, co spolu žili, jejich přátelství skončilo. Neví, jaké pak měla vztahy s rodinou. Žádnému fyzickému napadení mezi nimi přítomna nebyla. Informace měla, když se s poškozenou venku potkaly, ptala se a ona říkala, že obžalovaný je s kamarády. Poškozená se o době soužití s obžalovaným nechce bavit, má přítele a vede jiný život. Svědkyně popřela, že by jí obžalovaný zařizoval byt. Popřela, že by s poškozenou fetovala. Není s poškozenou v příbuzenském vztahu. Jen rodiče pocházejí ze stejné osady. Všichni se znají, ale rodina nejsou.

10. Za souhlasu stran byly v hlavním líčení dle § 211 odst. 6 tr.ř. čteny úřední záznamy o podání vysvětlení svědků [REDACTED].
11. Svědek [REDACTED] při vytěžení v přípravném řízení sdělil, že se s obviněným kamarádil, hráli spolu na klávesy a kytaru. Chodil k obviněnému domů, kde byl často přítomen hádkám mezi obviněným a poškozenou [REDACTED]. Nikdy neviděl, že by ji obviněný fyzicky napadl. Dceru občas plácl, když zlobila, ale to dělala i jeho družka.
12. Svědek [REDACTED] při podání vysvětlení před policejním orgánem uvedl, že obviněného zná asi tři roky. Na Silvestra 2018 byl s družkou [REDACTED] pozván k obviněnému domů na oslavu, ale opil se a brzy odešel domů, téměř nic si z večera nepamatuje. Druhý den k němu přišel obviněný, byl pomlácený, proto mu volal sanitku. Zda docházelo k napadání poškozené obviněným, neví. Myslí si, že ani poškozená se k obviněnému nechovala moc hezky, nedávala mu najíst a chodila pozdě večer domů.
13. Vzhledem k žádosti obhajoby byli v hlavním líčení slyšení všichni znalci, kteří v přípravném řízení zpracovali znalecké posudky ohledně obžalovaného a poškozené.
14. Znalec **Mgr. Leoš Vítek** plně stvrdil závěry písemně zpracovaného **posudku z oboru zdravotnictví, oddělení klinická psychologie** (čl. 106), který v přípravném řízení zpracoval. Znovu zopakoval, že rozumové schopnosti poškozené jsou podprůměrné (IQ 74), posuzovaná má přiměřený úsudek, v sociálním prostředí je schopna základní orientace, ve složitějších situacích reaguje s ostražitostí (ve snaze mít situaci pod kontrolou). Osobnost posuzované je jednodušší konstituce, bez projevů patologie. Primárně je extrovertovaná, má zájem o sociální prostředí, emotivita je labilní s výraznějším afektem. V osobnosti jsou zřejmě nezralé a závislé rysy, které disponují ke snížené schopnosti sebeprosazení, má sklon k vytěšňování některých informací, je sugestibilní. Posuzovaná se přizpůsobuje útlumem vlastní iniciativy a chování a hledáním opory u přijatelné autority. Posuzovaná je z hlediska paměti a intelektu schopna zapamatovat si a přiměřeně reprodukovat prožité události, které mají výraznější emoční náboj. V případě alespoň částečné strukturace z vnějšku je schopna správného chronologického i kontextového zařazení. Posuzovaná nemá sklon k bájně lhavosti, ani k doplňování chybějící informace konfabulací. Posuzovaná je zvýšeně sugestibilní, projevuje se nezralostí se sklonem k vytěšňování. Uvedené tedy snižuje konzistenci a stabilitu v postojích. Objektivita výpovědi může být tedy negativně ovlivněna především vlivem osobnosti. Z hlediska hodnocení obecné věrohodnosti však nebylo u posuzované zjištěno podstatné snížení. Ve výpovědi ze dne 18.3.2019 i při znaleckém vyšetření převažují charakteristiky specificky věrohodné výpovědi. Popisované skutečnosti jsou sdělovány v souladu s celkovým kontextem, ale také v souladu s osobností posuzované, s úrovní intelektu a paměti, důraz na emočně významné informace na úkor přesných faktů. Je zřejmé, že svou výpověď doplňuje, rozvíjí. Výpověď je v souladu s informací z objektivní anamnézy. Při hodnocení výpovědi jako celku převažují charakteristiky specifické věrohodnosti. Mírné snížení objektivity může být u posuzované ovlivněno její nezralostí, sugestibilitou a ovlivnitelností v postojích. Současně se může projevit tendence k vytěšňování či zkreslení některých informací, které nezapadají do prezentovaného obsahu. Ve vztahu k šetřené věci se však nejedná o forenzně významné snížení obecné věrohodnosti. Posuzovaná není osobnostně ani intelektově disponovaná k vykonstruování křivého nařčení obviněného. Posuzovaná má spíše sklon k nezralým, impulzivním a zkratkovitým reakcím. Dispozice k plánování a promýšlení mstivého jednání u posuzované nebyla zjištěna. V rámci vyšetření nebyly zjištěny motivy pro křivé nařčení podezřelého. Ze spisové dokumentace i z vlastního vyšetření vyplývá, že posuzovaná ve vztahu s podezřelým opakovaně prožívala situace psychického i tělesného napadání. V partnerském vztahu jsou pak zřejmé fáze eskalace a vyvrcholení násilného jednání ze strany pachatele, s následným zklidněním situace. Tím se rozvíjela závislost na partnerovi s postupnou adaptací na situaci. Posuzovaná však byla schopná vztah ukončit dříve, než došlo k rozvoji syndromu týrané osoby. U posuzované jsou především anamnesticky vyjádřeny symptomy posttraumatické stresové poruchy. Aktuálně přetrvávají obavy

z bývalého partnera, reaguje s úzkostí, zhoršenou náladou, při omezení kontaktu se stav zlepšuje. Z hlediska klinické psychologie lze tedy tyto potíže hodnotit jako přechodné, spontánně odeznívající.

15. K doplňujícím dotazům znalec Mgr. Vítek uvedl, že při znaleckém zkoumání probírali s poškozenou anamnézu, životní historii. Popisovala, že jako dítě bývala hospitalizovaná na psychiatrii, mívala poruchy chování, tendenci k nějakému sebepoškozování nebo vyhrožování sebevraždou apod. Má za to, že autoritou pro poškozenou byli rodiče, ale neví, zda si to zapsal. Zda pro ni byla autoritou matka, otec nebo jiný rodinný příslušník, neví, asi se takto podrobně nebavili. Ona má v sobě charakteristiky nezralosti, tzn. podléhá autoritě, podléhá nějaké silnější osobnosti. To jsou charakteristiky protrahovaného dozrávání. Jsou to lidé, kteří mívali dominantnější nebo silnější autority nad sebou a jsou zvyklé reagovat submisivně, a vydrží jim to až do dospělosti. Léčila se na psychiatrii opakovaně, ale délku hospitalizace neví. Užívala léky, tudíž to musela být dlouhodobější léčba. Určitě zmiňovala, jaká zranění si způsobila, ale zapsal si pouze, že měla tendenci k sebepoškozování. Syndrom týrané osoby se nerozvinul jen díky tomu, že poškozená byla schopna ukončit soužití s obžalovaným. Je tam adaptace na to, že bude napadena. Ona už počítala s tím, že bude napadena, začala se přizpůsobovat tomu, aby tomu předešla. Toto vede dál ke změnám osobnosti, když jsou trvalejší, má to charakteristiky syndromu týrané osoby. Poškozená je schopna podat specificky věrohodnou výpověď. Pokud mu bylo soudem předestřeno, že poškozená uvedla, že vše začala řešit v okamžiku, kdy se začala bát o děti a kdy se začala bát, že ji obžalovaný zabije a děti zůstanou samy, zda to zapadá do toho, co o ní zjistil v rámci vyšetření, uvedl, že určitě. Tam hraje i roli, že nepochází odsud, kontakty měla omezenější, neměla takovou možnost se obracet na sociální prostředí. Víceméně to odpovídá její osobnosti. Ona má práh tolerance relativně vyšší. K dotazu obhájkyně po jak dlouhé době bez nějaké výraznější léčby odeznívají postraumatické poruchy, uvedl, že k rozvoji většinou dochází do 3 měsíců až půl roku po traumatu, tzn., že to musí být zážitek ohrožení života a zhruba tak do roka by měly odeznít. Pokud neodezní, tak to někdy přechází do nějaké úzkostní depresivní poruchy. Pokud to trauma je nějakým způsobem zpracované nebo záleží i na typu osobnosti, pokud je to jednodušší osobnost, tak po ní trauma, řečeno jednoduše „steče“. K dotazu, zda s ním svědkyně mluvila o tom, že by jí v minulosti někdo způsobil nějaká poranění nožem nebo že by měla nějaká zranění, uvedl, že z anamnézy má v dospělosti prasklá pánev v rámci komplikací při porodu, opakované záněty ledvin, hormonální poruchy, autonehoda – otřes mozku, nějaké napadení nebylo uvedeno.
16. Soud dále vyslechl znalkyni **MUDr. Lucii Laclovou**, která v přípravném řízení zpracovala **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství** (čl. 87). Znalkyně plně stvrdila závěry písemného posudku, kdy znovu uvedla, že nezletilí [REDAKCE] neutrpěli žádné objektivně prokázané poranění. U [REDAKCE] sice byla zjištěna zlomenina horního řezáku vlevo, ale ve spisovém materiálu není uveden možný úrazový mechanismus. Poškozená [REDAKCE] utrpěla objektivně prokázaná poranění, a to pohmoždění nad pravým obočím a podkožní výron v přední podpažní čáře břicha vpravo 3x2 cm. K ohrožení důležitých orgánů nedošlo. Poranění vznikla účinkem tupého násilí malé intenzity, úder pěstí a úder tupým předmětem jsou způsobitelné ke vzniku těchto poranění. Jedná se o poranění s případnou dobou léčení do jednoho týdne, jde o poranění lehká nedosahující ublížení na zdraví.
17. Znalkyni MUDr. Laclově byly položeny doplňující dotazy. Byla dotázána, jak mohla zranění pošk. [REDAKCE] vzniknout. Uvedla, že ve spisovém materiálu byl uveden úder pěstí do hlavy a praštění na pravou stranu boku násadou od koštěte. Pěst do hlavy může způsobit pohmoždění nad pravým obočím, tento mechanismus je způsobitelný, zároveň i ten podkožní výron v rámci jednoho úrazového děje, stačí k tomu jeden úder pěstí. Úder násadou od koštěte může také způsobit podkožní krevní výron v oblasti podpažní čary břicha. K dotazu, zda si zranění mohla způsobit poškozená sama, uvedla, že toto samozřejmě vyloučit nelze, ale vycházela z toho, co bylo ve spisovém materiálu, tedy z popisu mechanismu jednotlivých účastníků. Tato zranění se

dají způsobit mnoha způsoby, s tím, že úder pěští a úder tupým předmětem je způsobit mohou. Pokud se týče druhého zranění, podpažní čára je boční část břicha, tedy bok kolem prsa. K dotazu, zda se poškozená zmínila, že se dříve léčila na psychiatrii, protože si v dětství způsobovala sebepoškozování, případně zda dělala prohlídku poškozené, uvedla, že k osobnímu šetření poškozené nedošlo. Znalkyně měla k dispozici spisový materiál od policie, ve kterém žádné vyšetření psychiatra či psychologa nebylo přiloženo. Zabývala se pouze zraněními, která byla ve spise. Tato poranění bývají obvykle nekomplikovaná, a odezní do jednoho týdne.

18. Dále soud vyslechl znalkyni **MUDr. Lucii Rolko**, která v přípravném řízení zpracovala znalecký **posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** na obžalovaného (čl. 130), kdy v hlavním líčení závěry posudku přednesla. Uvedla, že obžalovaný netrpí v současnosti duševní poruchou, ani v minulosti netrpěl. Je osobností integrovanou, smíšeně poruchovou, s rysy emočně nestabilními, s intelektem v pásmu normy. Zneužívá psychoaktivní látky, marihuanu, nejedná se o závislost. Motivace spáchaného trestného činu nevycházela z psychopatologie duševní poruchy, ale z jeho osobnostní patologie, jím uznávaných hodnot, z jeho morálního standardu. Byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a byl schopen ovládat své jednání, a to po celé období od května 2017 do února 2019. Pobyt obžalovaného na svobodě není dle znalkyně nebezpečný z úzce psychiatrického hlediska. Znalkyně v současnosti nenavrhuje ochranné léčení ani jiné opatření. V současnosti nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Je schopen chápat smysl trestního stíhání, je schopen i plnohodnotné účasti na úkonech trestního řízení. Znalkyně může spolehlivě vyloučit opilost těžkou, opilost patickou, komplikovanou či jinou forenzně závažnou duševní poruchu v době činu. Znalkyně nezjistila u obžalovaného projevy závislosti na alkoholu, byl tedy schopen se požití alkoholu zdržet. Má s alkoholickými nápoji letité zkušenosti, je si vědom, že alkoholová opilost u něj může mít nepříznivý vliv na jeho jednání, reakce. Vliv alkoholu na jednání osoby je obecně známý. Mohl tedy předvídat účinky alkoholu na svoji osobu v době páchaní trestné činnosti. Jednání obžalovaného bylo impulzivní, agresivní, ale nepramenilo z psychotických prožitků, z bludů, halucinací či dezintegrace osobnosti.
19. Znalkyni MUDr. Rolko byly kladeny doplňující dotazy. K dotazu, proč vyloučila patickou opilost, když obžalovaný nebyl do doby zahájení tohoto vyšetřování zkoumán, uvedla, že patická opilost je extrémně vzácný syndrom, který se vyskytuje vzácně. Vycházela jednak z psychiatrického vyšetření, kdy si nechala popsat obžalovaným, v jakém byl stavu, on trestnou činnost popírá. K alkoholu se vyjadřoval, že ho prakticky nepije, tudíž zde úvaha o patické opilosti nepřichází v úvahu. Je zde popis, že pod vlivem alkoholu byl více agresivní, ale jednání se měl dopouštět i bez vlivu alkoholu. Pro ni zde není žádná stopa, která by mohla vést k určení diagnózy patické opilosti. K dotazu, z čeho usoudila, zda je či není obžalovaný agresivní, uvedla, že k agresivnímu jednání dochází v opilosti, což je obecně známé. Vycházela z obvinění, z toho, jak byly skutky provedeny, z nějakých objektivních zjištění, které byly dodány do spisu. Jakékoliv napadení druhé osoby, napadení dětí, lze považovat za agresivitu. Vychází to z osobnosti, je tam emoční nestabilita, je tam impulzivita, racionální kontrola emocí je oslabená. Při vyšetření se s obžalovaným bavila i o jeho rodině, kterou má na Slovensku. Pokud jí bylo soudem predestřeno, že poškozená uvedla, že dospěla k závěru, že ji obžalovaný trestal za bývalou manželku, že útoky byly z toho důvodu, že byl frustrován situací na Slovensku, uvedla, že stačí malá záminka a je jedno, jakou záminku použije k tomu, aby napadl druhou osobu. Sdělení poškozené zapadá do poruchy osobnosti a zapadá do toho, jak se choval zde. Pokud je stíhán na Slovensku a zde, tak problémy má, nakolik je sám považuje za frustrující, to nedokáže posoudit, považuje to pouze za záminku.
20. Důkazní situace je doplňována listinnými důkazy, a to zejména protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací, ambulantní zprávou, zprávou o lékařském vyšetření, fotodokumentací zranění, rodnými listy dětí, zprávou o pověsti, finančním šetřením k osobě obžalovaného, sdělením úřadu práce, zaměstnavatele obžalovaného, zprávou Okresního soudu v Mostě,

úředním záznamem o neexistenci kamerového záznamu, úředním záznamem o vykázání s potvrzením. Soud dále do spisu založil výpis z rejstříku přestupků, sdělení bývalého zaměstnavatele obžalovaného, sdělení Úřadu práce Most, sdělení OSPOD Most o současné situaci poškozené a nezletilých dětí, sdělení Velvyslanectví Slovenské republiky, sdělení ČSSZ Praha, sdělení Úřadu práce Kraslice, sdělení společností [REDAKCE], opis z rejstříku trestů. Obžalovaný doložil aktuální dohodu o provedení práce, jejíž kopie byla založena do spisu. Dále založil kopii FB komunikace údajně mezi ním a poškozenou, ve které soud nedohledal zprávu, kterou měla poškozená zasílat přítelkyni obžalovaného o trvajícím vztahu. Naopak dohledal zprávu, ve které je zmiňován útok nožem. Kdo je autorem zprávy, není zřejmé.

21. Soud zamítl návrh obhájkyň, který podala na konci hlavního líčení, na vyžádání zpráv o pověsti na poškozenou a sv. [REDAKCE], když její návrh považuje za obstrukční. Poškozená a svědkyně byly vyslechnuty dne 5.3.2020. Měla-li obhájkyň jakékoli pochybnosti o osobách svědkyň, mohla uvedený důkazní návrh přednést v té části hlavního líčení, či v mezidobí od 5.3.-29.5.2020. Neučinila tak. Při hlavním líčení dne 29.5.2020 neprobíhal výslech svědků. Odročení hlavního líčení za účelem vyžádání zpráv o pověsti poškozené a sv. [REDAKCE] považuje soud za neekonomické a neúčelné, když takové zprávy nemohou mít žádnou vypovídací hodnotu ve vztahu k projednávané věci. Obžalovaný neuvedl, kromě případu, kdy si přes městskou policii vyžádal vrácení dcery poškozené od sv. [REDAKCE], žádný incident, který by inicioval ve vztahu k poškozené či sv. [REDAKCE]. Senát tak návrh zamítl jako nadbytečný a dokazování dle § 216 odst. 1 tr.ř. prohlásil za skončené.
22. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu dle § 2 odst. 6 tr.ř. a dospěl k závěru, že skutek uvedený ve výroku o vině se stal a spáchal jej obžalovaný. Obžalovaný vinu od počátku popírá s tím, že se s poškozenou pouze hádal, protože neuměla hospodařit s penězi. Pokud za dobu trvání vztahu utrpěla nějaká poranění, tak se jednalo o nehody. Pokud udeřil do hlavy svého syna, tak se jednalo o nehodu. Proti jeho vyjádření stojí konzistentní výpověď poškozené [REDAKCE]. Ta popsala okolnosti seznámení s obžalovaným, jeho přistěhování se do Mostu a soužití v několika bytech v Mostě. Mezi obžalovaným a poškozenou je nesporné, že vedli společnou domácnost, užívali společné obydlí od Vánoc 2016 do února 2019. Poškozená uvedla, že po dobu cca 6 měsíců bylo soužití spokojené. Když byla ve vysokém stupni těhotenství s dcerou, jejímž otcem není obžalovaný, začal ji tento fyzicky napadat. Uvedla, že ji bil, kopal, škrtil. Fyzické útoky ze strany obžalovaného, i když slabší intenzity, v době těhotenství poškozené potvrdila sv. [REDAKCE] a dva incidenty potvrdila sv. [REDAKCE]. Dle sdělení poškozené tyto útoky trvaly od května 2017 do nahlášení věci policii, tj. do 25.2.2019. Takový časový úsek je delším obdobím, neboť útoky trvaly mnoho měsíců.
23. Jednání obžalovaného popsané poškozenou je týráním, jak stanoví § 199 tr.zákoníku, neboť se jedná o zlé nakládání s osobou blízkou vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a trvalostí, které tato osoba pociťovala jako těžké příkoří. Poškozená uvedla, že se delší dobu chování obžalovaného podřízovala. Snažila se nenavozovat situace, při kterých by se dostal do stavu, kdy ji napadne. Měla zájem udržet rodinu, neboť to byl její první vztah a vychovávala nezletilou dceru, případně byla těhotná s obžalovaným. Poškozená popsala útoky nožem, které nechaly objektivní stopy na jejím těle. Sv. [REDAKCE] a sv. [REDAKCE] uvedly, že viděly ránu na noze a poškozená jim sdělila, že jí to udělal obžalovaný. Pokud obhajoba uváděla, že si rány mohla způsobit poškozená sama, pak tato jednoznačně sdělila, že zranění jí způsobil obžalovaný. Znalkyně z oboru soudního lékařství hodnotila zranění, která byla čerstvě zjištěna na těle poškozené po 25.2.2019, tedy modřinu v oblasti obličeje a poranění v podpažní čáře, která dle závěrů znalkyně odpovídají sdělení poškozené, že byla udeřena pěstí do obličeje a udeřena násadou od koštěte do těla obžalovaným. Těžko lze přistoupit na argument obhajoby, že si zranění nad obočím a na boku způsobila poškozená sama. Poškozená byla zkoumána znalcem z oboru klinické psychologie. V osobnosti jsou zřejmě nezralé a závislé rysy, které disponují ke snížené schopnosti sebeprosazení, má sklon k vytěsňování některých informací, je sugestibilní.

Poškozená se přizpůsobuje útlumem vlastní iniciativy a chování a hledáním opory u přijatelné autority. Je z hlediska paměti a intelektu schopna zapamatovat si a přiměřeně reprodukovat prožité události, které mají výraznější emoční náboj. V případě alespoň částečné struktury z vnějšku je schopna správného chronologického i kontextového zařazení. Nemá sklon k bájně lhavosti, ani k doplňování chybějící informace konfabulací. Popisované skutečnosti jsou sdělovány v souladu s celkovým kontextem, ale také v souladu s osobností poškozené, s úrovní intelektu a paměti, důraz na emočně významné informace na úkor přesných faktů. Je zřejmé, že svou výpověď doplňuje, rozvíjí. Výpověď je v souladu s informací z objektivní anamnézy. Při hodnocení výpovědi jako celku převažují charakteristiky specifické věrohodnosti.

24. Poškozená před soudem uvedla shodné skutečnosti jako v přípravném řízení. Vysvětlila, proč jednání obžalovaného snášela delší dobu. Jako Slovenka neměla v Mostě žádné přátelé a širší rodinu, ke kterým by mohla od obžalovaného odejít. Mohla jít pouze k matce a bála se, že si tam pro ni obžalovaný přijde. Sdělila, že situaci definitivně vyřešila po útoku, který zasáhl i syna. Poté si řekla, že když ji obžalovaný zabije, tak děti zůstanou samy. Děti trpěly. Obžalovaný jí bral dávky určené pro děti. Dle soudu je výpověď poškozené konzistentní, podporovaná dalšími důkazy provedenými ve věci, jako sděleními sv. [REDAKCE] a závěry všech znaleckých posudků. Z výpovědi poškozené lze vycházet a vzít ji za základ důkazní situace. Obžalovaný týral svou družku. Dle vyjádření poškozené a závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie tak nečinil pod vlivem psychické poruchy či nemoci. Dle poškozené neměl vyřešený přechod vztah s bývalou manželkou a frustraci z tohoto vztahu a vztek na bývalou partnerku přenášel na ni. Dle znalkyně motivace spáchaného trestného činu nevycházela z psychopatologie duševní poruchy, ale z osobnostní patologie obžalovaného, jím uznávaných hodnot, z jeho morálního standardu. Byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a byl schopen ovládat své jednání, a to po celé období od května 2017 do února 2019. Pobyt obžalovaného na svobodě není dle znalkyně nebezpečný z úzce psychiatrického hlediska. Znalkyně v současnosti nenavrhuje ochranné léčení ani jiné opatření. Soud tak uzavírá, že obžalovaný se dopustil žalovaného jednání. Jednal ve stavu přičetném a v úmyslu minimálně nepřímém. Společenská škodlivost jeho jednání je vyšší, když týral svou družku po dobu jednoho a půl roku, přičemž v uvedené době byla dvakrát těhotná. Ohrožoval ji nožem a způsobil poranění. Syndrom týrané osoby se nerozvinul jen díky tomu, že poškozená byla schopna včas ukončit soužití s obžalovaným. Obžalovaný tak naplnil zákonné znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr.zákoníku a soud jej uznal vinným.
25. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je občanem Slovenské republiky. Je rozvedený, na [REDAKCE] žijí jeho dvě nezletilé děti. Jeho rodiče rovněž bydlí [REDAKCE]. Má mít trvalý pobyt v [REDAKCE], kde se však nezdržuje. Po celou dobu trestního řízení se stěhuje po různých místech České republiky. Strídá krátkodobá zaměstnání. Není zapsán jako otec u nezl. [REDAKCE] (čl. 170). U hlavního líčení předložil dohodu o provedení práce (čl. 367) uzavřenou dne 14.5.2020 se společností [REDAKCE] na pomocné práce od 18.5.-22.7.2020 za odměnu 9 000 Kč měsíčně. Je osobou na území České republiky netrestanou. Nejsou informace o jiném probíhajícím trestním řízení. Dle sdělení cizinecké policie bylo po obžalovaném pátráno ze strany slovenských úřadů.
26. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlížel soud ke kritériím uvedeným v § 38 a § 39 odst. 1 tr.zákoníku, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k poměrům pachatele. Dále vzal v potaz jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlídl k chování obžalovaného po činu, a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím. Obžalovaný se protiprávního jednání dopouštěl delší dobu nejméně od května 2017 do února 2019. Protiprávní jednání nebylo ukončeno dobrovolně ze strany obžalovaného, ale nahlášením věci policii poškozenou. Následně byl obžalovaný policií vykázán ze společného obydlí a společné soužití s poškozenou bylo ukončeno. Obžalovaný poškozené nezpůsobil žádné

trvalé fyzické či psychické následky. Dle znalce se nerozvinul syndrom týrané osoby. Poškozená navázala nový vztah a vede běžný život. Za tohoto stavu rozhodl senát tak, že na obžalovaného je možno působit uložením výchovného trestu odnětí svobody. Tento byl vyměřen nad dolní hranici trestní sazby v trvání tří roků, když trestní sazba uvedeného zločinu dle § 199 odst. 2 tr.zákoníku činí dva až osm let odnětí svobody. Výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Pokud obžalovaný spáchá ve zkušební době další trestnou činnost či poruší trest vyhoštění, bude senát rozhodovat o nařízení trestu odnětí svobody. Senát shledal, že na straně obžalovaného jsou dány podmínky pro uložení i dalšího trestu, a to trestu vyhoštění. Obžalovaný je osobou, která se na území České republiky nezdržuje dlouhou dobu. V podstatě po celou dobu pobytu zde se dopouštěl žalované trestné činnosti. Nemá na území naší republiky žádné rodinné, bytové či jiné sociální zázemí. Po dobu konání trestního řízení se stěhuje a mění brigády. Senát zjistil, že obžalovaný není zapsán jak otec nezletilého [REDAKCE] v rodném listu (čl. 170). Nemá s dítětem v kontaktu. Dle sdělení Velvyslanectví Slovenské republiky (čl. 274) je státním občanem Slovenské republiky. Na Slovensku žijí oba jeho rodiče a dvě jeho nezletilé děti. Dle soudu není dán žádný zájem, aby obžalovaný zůstal na území České republiky, jejímž není občanem a nemá zde žádné vazby srovnatelné s vazbami na Slovensku. Proto soud obžalovanému uložil trest vyhoštění dle § 80 odst. 1,2 tr.zákoníku, a to na dobu tří roků.

27. K trestnímu řízení se včas a řádně připojil s nárokem na náhradu nemajetkové újmy za fyzický útok opatrovník nezletilého [REDAKCE] statutární město Most, Magistrát města Mostu – OSPOD, a to ve výši [REDAKCE]. Soud nárok přezkoumal. Součástí skutkové věty je popis jednání, kterým obžalovaný v jednom případě udeřil nezletilého poškozeného loktem do hlavy. Tímto jednáním nebyla poškozenému způsobena žádná újma na zdraví, objektivně nebylo žádné zranění při lékařském ošetření zjištěno. Ani z výpovědi matky nezletilého nevyplývalo, že by se obžalovaný vůči synovi choval nehodně, agresivně či péči o něho zanedbával. Ve společné domácnosti žil obžalovaný se synem po dobu dvou měsíců od narození dítěte do nahlášení případu policii. Za tohoto stavu neshledal soud dostatečný podklad pro vyhovění návrhu opatrovníka, když jednání obžalovaného vůči nezletilému bylo pouze jednorázové, bez jakýchkoli následků fyzických či psychických. Proto poškozeného odkázal s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh.

Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Právo odvolání nepřísluší osobám, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Most 29. května 2020

JUDr. Šárka Tampová v.r.
předsedkyně senátu